Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; in Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulu insertiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. seu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovu:
la administratiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anŭ 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unŭ esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

ANULŬ LI.

Nr. 60. Brașovŭ, Joi, 17 (29) Martie 1888.

Procesulŭ de pressă alŭ „Gazetei“ și foile unguresci.

Eată ce scrie diarulŭ principalŭ alŭ opozițiunei estreme „Egyetertés“ dela 22 Martie a. c. cu privire la procesulŭ nostru de pressă:

„Procesulŭ de pressă alŭ „Gazetei Transilvaniei“ s'a pertractatŭ adi înaintea juriului din Clușiu. Jurații au declaratŭ vinovatŭ pe autorulŭ unuia din articulii incriminați, pe Bobancu, și în urma acesta tribunalulŭ l'a condamnatŭ la patru luni închisóre de statŭ“.

„Suntemŭ din principiu contrarii acelei procederi, ca cineva sĕ fiă espusŭ la urmărire pentru articulĭ cu cuprinsŭ curatŭ politicŭ. Istoria desvoltării societății ne arată multe esemple, că acele idei pentru care ómenii au fostŭ teriți vreodată la loculŭ de osêndă, s'au recunoscutŭ mai târdiu ca mântuitóre pentru omenime. Și nicĭ aceea n'o vedemŭ bucurosŭ, decă din nisce nebunĭ fanatisațĭ singuraticĭ cu tótă puterea se facŭ martirĭ. Fie-care martirŭ creéză mii și mii de noui credincioșĭ ai ideilorŭ apĕsate, și promovéză propagarea lorŭ“.

„Dér în casulŭ de fațā primimŭ cu liniște sentința, pentru că după cea mai bună a nóstră convingere, nu e vorba nicĭ de fanatismŭ, nicĭ de neîmblândire politică, ci simplu numai de aceea, ca unii singuraticĭ rĕi la sufletŭ, carĭ din întêmplare mărturisescŭ limba română ca limba lorŭ maternă, sĕ-șĭ facă din ațîțarea masselorŭ capitalŭ pentru traiu. Nicĭ domnului Mureșianu nicĭ domnului Bobancu nu le putemŭ crede seriosŭ, că ei suntŭ convinșĭ din adênculŭ inimei lorŭ despre tirania rassei maghiare. Decă așa ar fi Maghiarulŭ, atuncĭ ei n'arŭ pute redacta adi fóiă română. Principii naționalĭ au redicatŭ în Ardealŭ literatura și cultura română, în Bucurescĭ deu ar fi mersŭ greu a face în acéstă privință ceva sub dominațiunea turcéscă. Și acești doi domnĭ înșișĭ au învĕțatŭ sub stăpânirea maghiară și au devenitŭ agitatori românĭ. Nu i-a asupritŭ nimenĭ, s'au desvoltatŭ.“

„Nicĭ astădĭ nu i-ar ataca nimenĭ, decă s'arŭ purta cu respectŭ celŭ puținŭ față cu cele mai primitive cerințe ale legilorŭ. Când însĕ vinŭ cu învinuirĭ de acele, că Maghiarii „esploatéză pe Românĭ,“ atuncĭ aruncă sêmburele urei de rassă într'unŭ astfelŭ de pământŭ, unde de sigurŭ elŭ va încolți și unde nicĭ unŭ statŭ nu póte tolera asemenĭ învinuirĭ fără a le pedepsi. Dér pe când se jăluescŭ astfelŭ, dau pe față totodată adevĕrata causă a durerii lorŭ. Ei nu se potŭ ferici decâtŭ numai agitândŭ, ei întrebuințéză acestŭ mijlocŭ, pentru ca sĕ — pótă folosi buna credință a masselorŭ în propriulŭ lorŭ interesŭ și vorŭ ca în aceste stăruințe sĕ le facă drumŭ maghiarimea. Și în astă privință a fostŭ nevoiă de verdictulŭ condamnătorŭ“.

„Decă suntŭ în adevĕrŭ eroi acești domnĭ, nu se vorŭ înspăimênta, căcĭ pentru sfânta causă se cade sĕ aducă omulŭ și jertfe. Dér decă suntŭ numai nisce agitatorĭ de aceia, carĭ caută sĕ-șĭ câștige pânea, atuncĭ nu le vomŭ audi mai multŭ nicĭ vocea.“

Cea mai mare nemulțămire față cu verdictulŭ juraților din Clușiu și-au manifestat'o diarele din Pesta „*Pesti Hirlap*“ și „*Magyar Allam*.“ Lăsămŭ sĕ urmeze pentru adi în traducere fidelă articululŭ apărutŭ în „**Pesti Hirlap**“ dela 22 Martie a. c. Elŭ sună așa:

§-ulŭ 172.

Acesta este paragrafulŭ din codulŭ penalŭ unguresců, în contra căruia de obiceiu se păcătuiesce multŭ cu gândulŭ, cu vorba și cu fapta, fără ca pe făptuitorŭ sĕ-lŭ pótă ajunge mâna pedepsitóre a statului, cum trebue. Intr'o miiă de casurĭ abia ajunge pe unulŭ.

Și însușĭ mâna acésta ce se 'ntinde asupră-i e gingașă. Este în adevĕrŭ mâna mamei sale, care îi mai dă câte o palmă vr'unui din copii ei neastêmpĕrațĭ, nu-i rupe însĕ ósele.

Legea însășĭ prescrie pedépsă curatŭ politică pentru agitatorĭ. Ea pedepsesce cu închisóre de statŭ, ce se póte estinde maximum la 2 anĭ și cu-o amendă în banĭ până la 1000 florinĭ pe acela, care ațîță la ură vre-o clasă, naționalitate séu confesiune în contra celeilalte, fiă în adunărĭ séu pe calea pressei, séu care atacă instituțiunea proprietății séu a căsătoriei în modŭ ațîțătorŭ.

Nimenĭ nu póte dice, că acésta ar fi vre-o sancțiune prea strictă a păcii interne a unei asemenĭ societățĭ, care se compune din atâtea masse de ómenĭ, carĭ vorbescŭ atâtea limbĭ și se rógă în atâtea bisericĭ. Cu atâtŭ mai puținŭ va pute-o dice, cu câtŭ în țéra nóstră mai înfloresce binișorŭ și trufia de clase, așadér ar motiva o imprejurare mai multŭ stricteța relativă la susținerea nevĕtămată a păcii interióre și a vedei puterii publice.

Și decă în mânia tuturorŭ împrejurărilorŭ nu numai legea este cruțătóre față cu agitatorii, dér și esecutarea ei măresce în multe privințe acéstă cruțare, atuncĭ acésta este o dovadă despre liberalele instituțiunĭ ale statului maghiarŭ și despre liberala cugetare a națiunei, care alcătuesce statulŭ, așa că ceva asemenea nu se póte întêlni în tótă Europa în nicĭ unŭ statŭ cultŭ orĭ necultŭ.

Decă cetesce omulŭ acum procesulŭ de pressă, ce s'a ținutŭ adi, alŭ foiei valahe ardelene „*Gazeta Transilvaniei*,“ precum și învinuirile ce s'au adusŭ înainte întrînsulŭ, nu scie în adevĕrŭ, că óre nebunit'au cu desĕvêrșire acei domnĭ valahĭ ardelenĭ, orĭ dóră pentru câștigŭ materialŭ, fiindŭ plătițĭ din vreo parte, publică acele neghiobii de trei-spre-dece probe?

Cumcă noi Maghiarii amenințămŭ cu „nimicire“ pe Românĭ, Sașĭ, Sêrbĭ, Slovacĭ; că-i prigonimŭ, îi asuprimŭ, îi schingiuimŭ, îi facemŭ sĕ muncéscă diua și nóptea numai, ca noi în posesiunea puterii sĕ trăimŭ splendidŭ; că facemŭ dintr'înșii ilotĭ politicĭ și ne-amŭ juratŭ sĕ esterminămŭ dintre noi pe Românĭ, ca Românĭ: étă tot-atâtea bădăranii, cărora unŭ omŭ cu minte, decă e și valahŭ, nu le va da credĕmêntŭ.

De aci se vede, că grosulŭ Valahilorŭ din Ardealŭ, — tocmai pentru că în locŭ de cultivare îi tractéză cu asemenĭ bucate înveninate — nu se ține tocmai de ómenii cu minte. In timpulŭ din urmă însĕ foile valahe ardelene tocmai în urma cruțării, se folosescŭ de unŭ limbagiu agitatoricŭ, ce nu se mai póte suferi. Acusatorulŭ publicŭ a făcutŭ așadér fórte bine, că a pășitŭ în contra foiei turbate. Veda ideii de statŭ maghiarŭ și a statului nicĭ așa nu stă pe picióre tarĭ în părțile răsăritene ale țerii, și decă și nu urmărimŭ multĭ inșĭ pentru faptele criminale contrare statului, ce se ivescŭ așa de desŭ, dér celŭ puținŭ din când în când trebue sĕ le arătămŭ iridentistilorŭ, carĭ corĕspundŭ cu Bucurescii, că statulŭ maghiarŭ de atâtea orĭ înjuratŭ de ei totușĭ *trăiesce*.

Adevĕratŭ, că grațiosulŭ juriu din Sibiiu ar fi fostŭ bunŭ și acum pentru domnii aceștia! A face scandalŭ, a agita în contra statului maghiarŭ înaintea barierelorŭ judecătoresci și apoi a primi verdictŭ achitătorŭ; ce ar fi mai plăcutŭ decâtŭ acésta?

La Clușiu într'aceea n'au trecere glumele aceste și părechia agitatóre Mureșianu-Bobancu a debutatŭ încă și cu acea nesărată și grandomană pretențiune, că lorŭ le trebue unŭ astfelŭ de juriu, *ai căruia membri toți* sĕ vorbéscă românesce, căcĭ altfelŭ ei nu se apĕră.

A fost o miserabilă parodiă asupra politicei passive a lui Doda și Mocsonyi, ce au jucat'o adi acei doi domnĭ înaintea tribunalului și a publicului din Clușiu. Pentru așa ceva însĕ nu póte omulŭ dobêndi coróna de martirŭ nicĭ chiar la Moțĭ, carĭ dealtmintrea suntŭ ómenĭ cu multŭ mai harnicĭ, decâtŭ conducĕtorii lorŭ.

In totalŭ însĕ este de celŭ mai mare interesŭ atitudinea juriului și a tribunalului din Clușiu.

Jurații au condamnatŭ numai pe unulŭ dintre acusațĭ și și pe acesta numai cu maioritate de unŭ singurŭ votŭ. Așadér ei au datŭ înțelesulŭ *celŭ mai blândŭ, ce numai a fostŭ cu putință* agitațiunei fățișe naționale. Tribunalulŭ însĕ a stabilitŭ o pedépsă atâtŭ de *minimală*, care nu stă nicidecum în proporțiune cu mĕsura și cu caracterulŭ primejdiosŭ alŭ agitațiunei.

Oare cei dela Clușiu țînŭ așa de puținŭ periculósă agitațiunea pressei române, încâtŭ sĕ se ajungă și cu atâta pedépsă contra ei? Orĭ dóră maghiarimea din Ardealŭ mai crede, că și cu o casiunea casurilorŭ așa de rare de procese de pressă se mai póte practica stâmpĕrarea mărinimósă?

Față c'unŭ verdictŭ și cu o sentință așa de grațióse în adevĕrŭ nicĭ chiar valahulŭ celŭ mai irredentistŭ nu póte dice că ar fi vre-o „asuprire, chinuire, schingiuire, punere în stare de ilotŭ“ séu altŭ ceva asemenea.

Cu tóte aceste Clușienii și-arŭ pute nota unŭ amicabilŭ avertismentŭ.

Asemenĭ acusațiunĭ de agitare, decă odată au fostŭ făcute, se facŭ pe contulŭ vedei statului și adecă a vedei statului națiunalŭ *maghiarŭ*. Și decă odată se pronunță unŭ verdictŭ și se face o sentință într'o cestiune ca acésta, tocmai în părțile ardelene atâtŭ de multŭ espuse și amenințate, *aceste trebue sĕ impună prin hotărîrea și stricteța lorŭ*.

Agitatorii trebue sĕ vĕdă, că pe națiunea maghiară și rênduiéla de statŭ maghiară nu-o póte scóte așa de ușorŭ din liniștea ei orĭ-ce articulașŭ de diarŭ, dér decă odată se mișcă și lovesce, are destulă putere pumnulŭ sĕu, ca și în ca sulŭ unorŭ întreprinderĭ și mai marĭ inimice patriei sĕ pótă face curêndŭ ordine.

Când aplicămŭ așa de rarŭ §-ulŭ 172, celŭ puținŭ atuncĭ sĕ nu ne arătămŭ molaticĭ și fără de putere, decă trebue se-'lŭ aplicămŭ în modŭ esceptionalŭ.

Decă însĕ odată unulŭ nu scie sĕ prețuéscă libertatea, atuncĭ nu-i nicĭ o pagubă, deca este silitŭ a se teme de — ordine.“

Regele și Regina României în Viena.

După telegramele „Agenției Havas“:

In diua de 21 Martie, Regele Carolŭ alŭ României a sositŭ în Viena, întorcêndu-se din Berlinŭ. Elŭ a fostŭ primitŭ cordialŭ de Maiestatea Sa monarchulŭ Franciscŭ Iosifŭ, care-lŭ aștepta la gară și care l'a condusŭ la palatulŭ imperialŭ.

Abia sositŭ la castelulŭ curții, Regele Carolŭ a primitŭ visita prințului de coronă Rudolfŭ, a archiducelui Carolŭ Ludovicŭ și a celorlalțĭ archiducĭ.

Regele însoțitŭ de generalulŭ Mexcuell, atașatŭ persónei sale, și de generalulŭ Greceanu, a înapoiatŭ visitele la patru ore. A primitŭ în urmă pe comitele Kalnoky și pe cățĭ-va membri ai corpului diplomaticŭ și ai aristocrației.

S'a datŭ unŭ mare prândŭ la palat, la care au asistatŭ Regele Carolŭ, archiducii, marii demnitarĭ ai curții, miniștrii, comitele Kalnoky, comitele Taaffe, ministru de rĕsboiu fim. Bauer, Kallay, președintele cabinetului sêrbŭ Gruitch, colonelulŭ Candiano Popescu, însărcinatulŭ de afacerĭ Olănescu cu secretarii legațiunei Mavrogheni și Spiru, căpitanulŭ Coandă etc.

Regina României a sositŭ în Viena în 22 Martie. Ea a fostŭ primită la gară de M. Sa monarchulŭ Franciscŭ Iosifŭ, de Regele României și de personalulŭ legațiunei românescĭ. Maiestățile Lorŭ s'au dusŭ la Castelulŭ Curții. Regele României a visitatŭ, după amedĭ, pe ministrulŭ afacerilorŭ strĕine comitele Kalnoky, cu care a conferitŭ unŭ césŭ și jumĕtate, în urmă a înapoiatŭ visita comitelui Taaffe. Regina Elisabeta a primitŭ visitele membrilorŭ familiei imperiale, presențĭ la Viena. Ea a înapoiatŭ visitele. Ea a mai primitŭ pe ducele de Cumberland, precum și pe prințulŭ și pe principesa de Reuss.

In 23 Martie Regele și Regina României au prânditŭ la ducele și ducesa de Nassau. Prințulŭ moștenitorŭ și Archiducele Wilhelm asistau la acestŭ prândŭ.

Regele Carolŭ a visitatŭ diminéța museulŭ, unde a statŭ unŭ césŭ.

După amiadĭ, Maiestățile Lorŭ au înapoiatŭ visita membrilorŭ familiei imperiale, dela carĭ Ele au luatŭ concediu.

Austro-Ungaria și Rusia.

Cu privire la rivalitatea dintre Austro-Ungaria și Rusia în cestiunea Bulgariei diarulŭ oficiosŭ germanŭ „National Zeitung“ publică unŭ articulŭ fórte semnificativŭ, din care estragemŭ următórele:

In Austria s'au silitŭ ca se abată pe Germania de a sprijini pe Rusia în cestiunea Bulgariei, sub cuvêntŭ că Rusia, prin dobêndirea suprematiei asupra Bul-

gariei, ar amenința seriosŭ echilibrulu europeanŭ.

Nu e trèba nóstră sĕ ne pronunțămŭ decă prin restabilirea influinței Rusiei în Sofia echilibrulŭ dintre ea și Austria ar fi în adevĕrŭ amenințatŭ.

Noi ne aflămŭ încă sub impresiunea faptelorŭ când Rusia a avutŭ mai multĭ anĭ în stăpânire Bulgaria, numindŭ comandanțĭ și oficerĭ pentru armata bulgară, *fără ca monarchiă Habsburgilorŭ se se fi simțitŭ amenințată* prin acéstă împrejurare.

De asemenea mai credemŭ că, *dacă Austria nu voesce sĕ tolereze ca starea de lucrurĭ de mai nainte sĕ fiă restabilită* sub o nouă formă, astădĭ totŭ așa de bine *își póte găsi în altă parte o compensațiune cum și-a găsitŭ și la 1878*, când admițândŭ ca Bulgaria se fiă pusă sub stăpânirea Rusiei a primitŭ ca plată Bosnia.

Cu alte cuvinte, Austro-Ungaria sĕ nu se mai opună tendințelorŭ Rusiei de a'și recâștiga supremația în Bulgaria, căcĭ va primi în schimbŭ compensațiunĭ în altă parte. póte că sporirea teritoriului totŭ în peninsula balcanică cătră sudŭ.

Noua intervenire a Rusiei în cestiunea bulgară.

Ambasadorulŭ rusŭ din Constantinopolŭ, Nelidow, a intervenitŭ din nou pe lângă Pórtă pretindêndŭ marelui-vizirŭ, ca sĕ céră în Sofia imediata înlăturare a Coburgului. Marele-vizirŭ 'la respinsŭ cu hotărîre acéstă pretențiune și observà, că unŭ astfelŭ de pasŭ ar rĕmânea fără resultatŭ și Coburgulŭ n'ar părăsi nicĭdecum Bulgaria. Prin înlăturarea acestuia dealtmintrelea Rusia n'ar câștiga nimicu, deorece Stambulovŭ ar fi denumitŭ regentŭ, singurulu în stare a menține ordinea și liniștea, căcĭ altfel Bulgaria ar deveni teatrulŭ monarchiei și vărsărei de sânge.

Nelidow a propusŭ în urma acesta, ca și în anulŭ trecutŭ, se se trimetă în Bulgaria comisarĭ rușĭ și turcĭ, ca se pregătéscă alegerea noului principe, la care deputații rumelioțĭ sĕ nu ia parte. Până la alegerea noului principe, Turcia se ocupe Rumelia. Tóte aceste silințe ale lui Nelidow au rĕmasŭ fără resultatŭ.

SCIRILE ḐILEI.

Ministrulŭ ungurescŭ de comunicațiune Baross, în urma unei decisiunĭ a consiliului de miniștri, a avisatŭ tóte institutele de comunicațiune din patriă de a supraveghia câtŭ se póte de strictŭ emigrațiunea și de a împedeca cu tóte mijlócele posibile darea de bilete de călĕtoriă emigranțilorŭ. Mai alesŭ *din Ungaria de Nord emigréză poporațiunea* în numĕrŭ înspăimêntătorŭ *la America*. In ajutorulŭ guvernului a mai venitŭ și episcopulŭ Bubicĭ din Cașovia printr'o pastorală îndreptată în contra emigrării.

Óre prin ordinațiunĭ și prin pastorale se împedecă emigrarea, orĭ prin mĕsurĭ menite a îmbunătăți starea poporațiunei? Dér guvernulŭ are alte grijĭ: sĕ persecute pressa și limba naționalitățilorŭ.

* * *

Ministerulŭ ungurescŭ a incunosciințatŭ municipiile printr'o circulară, că alienații (nebunii) se primescŭ în secțiunea pentru nebuni a spitalului Rochus din Pesta numai după ce se va fi cerutŭ mai nainte permisiune, care se dă decă e locŭ în spitalŭ. Altmintrelea bolnavii trimișĭ la Pesta fără permisiune se vorŭ înapoia pe cheltuiala privațilorŭ, comunelorŭ orĭ autorităților, care i-au trimisŭ. Inainte de tóte pentru astfelŭ de bolnavĭ sĕ se adreseze la spitalele sĕu institutele de alienațĭ mai apropiate de ținuturile respective. In aceeașĭ ordinațiune se opresce strictŭ legarea nebunilorŭ cu lanțurĭ de loitrile carelorŭ când îi transporteză, precum și orĭ-ce tractare neumanà.

* * *

Ministrulŭ ungurescŭ de lucrărĭ publice și comunicațiune a datŭ concesiune pe timpŭ de unŭ anŭ proprietarului de mine Silberstein, ca sĕ facă lucrările preliminare pentru o *cale ferată locală*, care sĕ plece dela stațiunea *Aghirișŭ*, sĕ atingă *Ticu*, *Jimborŭ* și *Hida*, și sĕ ducă până la *Jibeu*.

* * *

Ministrulŭ ungurescŭ Trefort a decisŭ înființarea unui *institutŭ de surdomuțĭ în Clușiu*. Se dice că la tómna viitóre va începe a funcționa.

* * *

Prințulŭ de corónă *Rudolf* este numitŭ *inspectorŭ generalŭ alŭ infanteriei* și pe la mijloculŭ lui Aprilie va și începe inspecțiunea.

* * *

Din *Bucovina* se comunică că Ceangăii, carĭ o părăsiseră ca sĕ-i „fericéscă“ guvernulŭ ungurescŭ, se'ntorcŭ înderĕtŭ. Acum de curênd s'au întorsŭ în Bucovina câteva familii, și precum spunŭ ele le vorŭ urma încă multe altele. S'au săturatŭ până'n gâtŭ, se vede, de „fericirea“ ce li-se pregătise.

* * *

In *Roșia*, comit. Sibiiului, s'a făcutŭ o *nouă alegere de inginerŭ pentru comasare*, după ce prima alegere fusese anulată de ministrulŭ justiției din causa unei erorĭ de formă. Alesŭ a fostŭ ingínerulŭ Karl Roth.

* * *

Concursŭ pentru admitere în institutele militare c. r. de educațiune și de cultură, apoi în institutele de educațiune a fetelorŭ de oficerĭ. Cu începutulŭ anului scolarŭ 1888/89 (1 Septemvre în scólele reale militare, 18 Septemvre în casa orfanală militară și în academiile militare) suntŭ de ocupatŭ în institutele militare c. r. de educațiune și de cultură cam 295 locurĭ erariale fără plată și cu jumătate plată, apoi locurĭ fundaționale și cu plată, și anume: 25 în casa militară orfanală, 170 în anulŭ I și 30 în anulŭ III la scólele reale inferióre militare, 70 în anulŭ I la academia militară din Wiener-Neustadt și la academia militară technică din Viena. In anulŭ II și IV la scólele reale inferióre militare, apoi în toțĭ anii la scóla reală superióră militară nu este o admitere regulată, ci în aceștĭ anĭ se ocupă numai acele locurĭ, care devinŭ vacante printr'o întêmplare [mórte, liberare din armată etc.] Condițiunile de admitere se găsescŭ în regulamentul de admitere din 1888 și se potŭ procura din amintitele institute militare și dela tipografia curții și a statului orĭ dela librăria curții L. W. Seidel în Viena.

* * *

Dela 16 până la 21 Martie s'au sporitŭ bolnavii de tifus cu 4 persóne în *Sighișóra*. La 21 Martie erau cu totulŭ 21 bolnavĭ.

* * *

Órele de oficiu la *„Albina“*, filiala din Brașovŭ, piață Nr. 90, suntŭ dela 1 Aprilie începêndŭ: 8—2 după amiadĭ, ér nu ca până acum 8—12 și 2—5.

Reuniunea română de cântărĭ din Sibiiu.

Din „Raportulŭ comitetului acestei Reuniunĭ pe anulŭ 1887 cătra adunarea generală“ estragemŭ următórele:

Reuniunea esistă deja de 10 anĭ. Ea se constitui în adunarea generală de la 16 Noemvre 1878 avêndŭ de scopŭ *cultivarea musicei naționale și classice*. Semnificativŭ e, că nicĭ una dintre damele române sibiiene de atuncĭ și nicĭ unulŭ dintre bărbații mai tinerĭ n'a rĕmasŭ afară din lista membrilorŭ activĭ, primițĭ în Reuniune. Numerulŭ cântăreților era încă dela începutŭ 65.

La 9 Faurŭ 1879 se dete primulŭ concertŭ alŭ acestei Reuniunĭ, cu succesŭ peste așteptare bunŭ. La 16 Martie 1879 ea fu învitată din partea Reuniunei germane de cântărĭ din Sibiiu pentru a coopera la arangiarea unui alŭ 2-lea concertŭ.

Până aci Reuniunea fù constituită numai provisorŭ. La 17 Martie 1879 'i se retrimiseră statutele aprobate, cu mare greutate, din partea locurilorŭ competente.

La 12 (24 Maiu 1879 Reuniunea arangiază unŭ concertŭ estra-ordinarŭ ér, la 30 Octomvre a aceluiașŭ anŭ unŭ concertŭ ordinariu, în care se produce pentru prima oră balada poporală *„Verfulŭ cu dorŭ.“*

In decursulŭ anului 1880 Reuniunea își urméză activitatea sa cu mai puțină însuflețire ca până aci. In anulŭ acesta actele mai remarcabile sevîrșite de ea suntŭ: înființarea unui corŭ pentru membrii mai puținŭ inițiațĭ în musică și: Adresarea comitetului cătră Reuniunile de cântărĭ din Oravița, Bucurescĭ și Brașovŭ, cu intențiunea de a se mijloci o comuniune de idei și relațiunĭ de schimbŭ de musicalii, spre a se stabili cu timpulŭ o înțelegere și conlucrare armonică în ajungerea scopului. Durere însĕ, că ambele aceste frumóse începuturĭ au avutŭ o prea scurtă durată.

In 1881 se începe o nouă eră în viéța Reuniunei. La 2 Aprilie se arangià unŭ frumosŭ concertŭ cu concursulŭ d-lui G. Dima, pe atuncĭ profesorŭ de musică în Brașovŭ. Cu 1 Maiu comitetulŭ angagiază pe d-lŭ Dima ca dirigentŭ și prin acésta 'i succede a concrede conducerea Reuniunei unui Românŭ, prin care Reuniunea își luà unŭ puternicŭ avêntŭ. Reuniunea a începutŭ, sub conducerea d-lui Dima, a cultiva din acestŭ timpŭ și cântările corale liturgice, contribuindŭ prin acésta cu diferite ocasiunĭ festive la înfrumsețarea serviciului divinŭ.

La anulŭ 1883 Reuniunea continuă a înainta pe calea adevĕratei și seriósei propășirĭ. Prin primulŭ concertŭ ordinarŭ — arangiatŭ în acestŭ anŭ sub conducerea d-lui Dima, cu concursulŭ gratuitŭ alu d-lui Nicolau Popoviciu, pe atuncĭ profesorŭ de cantŭ în Caranșebeșŭ, — a seceratŭ Reuniunea celŭ mai strălucitŭ câștigŭ moralŭ. De aci încolo Reuniunea, cu micĭ periode de stagnare, își urméză cu diligință cursulŭ sĕu, arătândŭ totŭ mai frumóse dovedĭ de progresŭ.

In anulŭ 1887, ca și mai înainte, Reuniunea își îndreptă activitatea sa cu deosebire asupra cultivărei musicei vocale, ținêndu-șĭ probele, cu escepțiunea ferielorŭ de verà, regulatŭ de 2 orĭ pe sĕptĕmână, totŭ sub conducerea dirigentului G. Dima. Concertulŭ arangiatŭ cu ocasiunea adunărei generale a Associațiunei transilvane a fostŭ forte bine succesŭ și a adusŭ unŭ venitŭ de 210 fl. v. a., pe carĭ comitetulŭ Reuniunei i-a destinatŭ pentru sprijinirea scopurilorŭ Associațiunei.

In acestŭ anŭ, ca și în 1883, Reuniunea a arangiatŭ o escursiune în Dumbrava Sibiiului, de-odată cu maialulŭ serbatŭ de școla de fete a Associațiunei transilvane. Sub auspiciele și pe propriele spese ale Reuniunei s'a redeschisŭ cu începutulŭ acestui anŭ scolasticŭ școla de corŭ a Reuniunei și e forte bine cercetată, mulțămită contingentului datŭ de școla de fete a Associațiunei.

Starea materială a Reuniunei la finea acestui anŭ este următórea: Intrate 591 fl. 6 cr., eșite 438 fl. 93 cr. Starea casei cu 31 Decembre 1887 e decĭ 536 fl. 84 cr.; față cu aceeașĭ di a anului precedentŭ crescĕmentulŭ e de 152 fl. 13 cr. Ca ajutorŭ estraordinarŭ a primitŭ 100 fl. dela „Albina“.

Probele de cantŭ se țînŭ în una din salele seminarului, care 'i se dă Reuniunei gratuitŭ: apoi tipăriturile trebuinciose asemenea 'i se facŭ gratuitŭ din partea tipografiei archidiecesane.

La diua de mai susŭ membrii Reuniunei erau: 48 activĭ, 82 ajutătorĭ: cu totulŭ 130. Archiva Reuniunei numĕră

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(4)

IONŬ ISTEȚULŬ.

Legendă de V. A. Urechiă.

Ionŭ nu era istețŭ, dér nicĭ fricosŭ nu era. Totușĭ simți pĕrulŭ măciucă în vîrfulŭ capului, audindŭ graiulŭ omului cătră nu sciu cine din pivnița de sub cămară.

— Acu-i acu!... gândì Ionŭ; s'au sfîrșitŭ de mine!... Și mai mare ajunse gróza lui, când dări eșindŭ din pivniță unŭ scheletŭ gróznicŭ, abia coperitŭ cu niște sdrențe, cu ochii stinșĭ în fundulŭ capului, cu pĕrulŭ încâlcitŭ, nepeptĕnatŭ și privindŭ la Ionŭ, cu spaimă. Era o femeă, care căuta sĕ se învĕléscă câtŭ putea mai bine în sdrențele ce-i acopereau trupulŭ, stândŭ lângă ușa secretă pe unde se urcase în cămară.

Câtŭ pe ce sĕ întrebe Ionŭ Istețulŭ — după ce se mai liniști — cine era acea nenorocită de femeă și de ce era ajunsă în așa ticălósă stare; dér își aminti de sfatulŭ de alŭ doilea alŭ căpitanului și puse gardŭ de tăcere împrejurulŭ buzelorŭ sale.

Acu gazda pofti pe Ionŭ la masă. Se puseră sĕ cineze: celŭ d'intâiu forte liniștitŭ, ér cestui din urmă bătêndu-i-se inima rĕu și amêndoi tăcuțĭ ca peștele.

Gazda arunca, din când în când, bietei femei câte-o bucățică de pâne și vre-unŭ osŭ de iepure, pe care nenorocita le sfîșiea cu mare poftă.

Sfîrșindu-se cina, gazda se ridică, dete unŭ ghiontŭ scheletului de femeă de-o băgà ér în pivniță și închise ér ușa tainică, cu zăvorulŭ ce avea pe dinafară. Apoi se aședà ér liniștitŭ lângă vatră.

Er îi veni lui Ionŭ pe vîrfulŭ limbei pofta de-a întreba gazda de ce căznea atâtŭ de rĕu pe acea biată muiere, dér pe locŭ își aminti de sfatulŭ căpitanului și-șĭ înghiți scuipatulŭ nodurĭ, ca sĕ nu-i scape vorba din gură.

Se culcară apoi și gazda și Ionŭ.

Dér pasŭ de închide ochii după cele ce a vĕdutŭ bietulŭ Ionŭ!... Câtŭ roțile de móră stĕtură holbațĭ ochii lui tótă nóptea, și inima lui bătea, bătea, ca frunda de plopŭ la adierea vêntului... De! nicĭ nu scii când o sĕ se scóle gazda de pe lavița, unde se prefăcea póte că sforăe prin somnŭ.... O sĕ cheme din pivniță cine mai șcie câte scheleturĭ și sĕ stringă de gâtŭ pe Ionŭ.... Brr!... Câte crucĭ făcu Ionŭ în nóptea aceea numai unulŭ Dumnedeu șcie!

Incepuse acum a se miji de diuă. Lumina zorilorŭ se străcura roșietică prin ochiulŭ de geamŭ spartŭ aședatŭ în unŭ colțŭ alŭ burdahanului intinsŭ pe mica cercevea a unicei ferestruice a camerei.

— Minune!.. Nu m'a omorîtŭ!... își dicea Ionŭ, care, cum prinse ochiulŭ sĕu deșteptŭ de șcire c'a sositŭ diua, se grăbì a se scula și a se gătì de plecare.

— Cum ai petrecutŭ nóptea? întrebà gazda.

— De minune!... Bogdaprosti!..

— Te ducĭ mulțămitŭ dela mine?

— Câtŭ se póte de mulțămitŭ... Bogdaprosti...

— Nu țĭ-s'a părutŭ nimica... ciudatŭ... în casa mea?

— Ian fugĭ încolo, omule!... Ce se mi se pară ciudatŭ?

Gazda se aruncà asupra lui Ionŭ.

Nu ve întristațĭ, ómenĭ bunĭ... Nu spre a-lŭ gâtuì se aruncà gazda pe Ionŭ, ci spre a-lŭ cuprinde în brațele sale, cu dragoste: — Nu te teme omule, îi dice gazda, cu lacrimĭ de bucuriă. Lasă-mĕ sĕ te îmbrățișezŭ, că dumneata eștĭ omulŭ care-lŭ cautŭ de patru anĭ de dile, dumneata ai adusŭ pacea în casa mea: dumneata ai mântuitŭ doue suflete!... Vrei, dicĭ, sĕ-mĭ plătescĭ pentru găzduire? O nu! Nu sunt în stare eu sĕ mulțămescŭ pentru binele ce mĭ-ai făcutŭ!...

Graiulŭ cărciumarului era atâtŭ de blândŭ, că Ionŭ Istețulŭ se liniști și-lŭ lăsà sĕ-lŭ îmbrățișeze. Dér totŭ nu pricepea Ionŭ, orĭ-câtŭ de istețŭ era, de ce atâta dragoste pe elŭ? Cum mântuise elŭ doue suflete? Dér sĕ întrebe totŭ nu voi, că era sfatulŭ alŭ doilea alŭ căpitanului, ca o strajă neclintită pe buzele lui.

Norocŭ că gazda îlŭ domiri, povestindu-i cele ce urméză:

— Muierea mea și eu trăiamŭ în pace și liniște colo, la Rimniculu Vâlcei. Numai începură a se amesteca în căsnicia nóstră vecinele nóstre. Cumĕtra Măriuța dicea *așa* de mine, cumĕtra Gurălia șopotea *așa* de muierea mea... Adĭ una, mâne alta... șĭ-a băgatŭ draculŭ códa între noi, de nu mai aveamŭ di bună de trai. Veni trèba că nevasta mea nu mĕ mai suferea cu vederea și într'o di pusei mâna pe unŭ răvașŭ ce-i adusese o altă cumĕtră dela unŭ pușcă'n lună, notarŭ dela unŭ satŭ vecinŭ.... Ințelesei că nu era departe sĕ-mĭ pue florĭ la ureche,

128 opurĭ. Obiectele de care dispune Reuniunea representă suma de 594 fl. 64 cr.

Comitetulŭ adreseză unŭ căldurosŭ apelŭ către Românii sibiienĭ, ca sĕ sprijinescă cu toții acéstă Reuniune, care face onóre societățeĭ române din Sibiiu.

Comitetulŭ pe anulŭ 1887 a fostŭ constituitŭ astfelŭ: Presidentŭ: dr. A. Brote; dirigentŭ: G. Dima: secretarŭ: dr. I. Crișanŭ; cassarŭ: C. Aiserŭ; archivarŭ: M. Voileanu; economŭ: V. Merețŭ. Membrii în comitetŭ: Valeriu Bologa, I. Popovicĭ, Isaia Popa.

Intêmplărĭ diferite

Focu. In sĕptĕmâna trecută a arsŭ într'unŭ suburbiu depărtatŭ alŭ Clușului casa lui Grigore Trescovan. O fetiță de 4 orĭ 5 anĭ, ce era închisă într'o odaiă, a fostŭ mântuită de vecinĭ. — In Tergu-Mureșului au arsŭ totalŭ trei case împreună cu edificiile laterale și doue deposite de lemne. Foculŭ a'a ivitŭ în casa săpunarului Breckner. — In Stana, lângă Cohalmŭ, au arsŭ 34 de soprone cu fênŭ.

Inundare. Mureșulŭ a eșitŭ între Toplița română și Paluta-Ilva, apoi lângă Rostorĭ. Legătura postală e întreruptă. Oltulŭ a inundatŭ ogórele câtorva comune, dealungulŭ căii ferate ce duce dela Brașovŭ spre Cohalmŭ, apoi împreună cu Valea negră au inundatŭ hotarele a 18 comune din comitatulŭ Trei-scaune.

Dispărutu. In dilele acestea a dispărutŭ cu nisce păstorĭ din Sĕcele, carĭ au ernatŭ pe hotarulŭ Sighișórei, unŭ băiatŭ românŭ de 6 anĭ din Sighișóra, care, fiind-că tată-seu se află în România, era lăsatŭ în grija bunicei lui. Poliția a fostŭ încunosciințată. Băiatulŭ se chiamă Ionŭ Tornea, e slăbuțŭ, are fața și nasŭ lungărețe, perŭ blondŭ, ochĭ căprui, gura potrivită.

Impușcatu. Unŭ învĕțăcelŭ de prăvăliă Arpad Fazakas a împușcatŭ în capŭ pe dilerulŭ Toma Moldovanŭ pe soșeua Șelimbĕrului. Moldovanŭ fù transportatŭ în spitalŭ unde a și muritŭ. Invĕțăcelulŭ, care e rănitŭ la mână, susține, că elu ar fi fostŭ împușcatŭ de dilerŭ mai întein în mână. Causa ar fi fostŭ o certă.

Gelosiă. Din Oradea-mare se anunță: Lemnarulŭ Ianos Csuka a împușcatŭ cu unŭ revolverŭ asupra funcționarului de telegrafŭ Gabriel Nadasdy, apoi asupra unei femei anume Iulia Kovacs, și în fine se impusca și pe sine. Csuka trăia de mai mulțĭ anĭ împreună cu Iulia, care 'șĭ părăsise pentru elŭ bărbatulŭ. Nadasdy locuia cu chiriă la Csuka și purtarea sa deșteptase gelosia acestuia. Nadasdy n'a fostŭ atinsŭ, ér Iulia fu rănită la brațŭ. Csuka se împușcà în inimă și murì la momentŭ.

Literatură.

Amiculŭ Familiei, diarŭ beletristicŭ și enciclopedicŭ literarŭ cu ilustrațiunĭ. Apare în Gherla la 1 și 15 di a lunei în numerĭ de câte 2—3 cóle. Prețulŭ abonamentului 4 fl. pe anŭ. Proprietarŭ, Redactorŭ și editorŭ *Nicolau F. Negruțiu*. Anulŭ XII. Nr. 6 dela 15 Martie conține: Plăcerĭ (poesie), de Emilia Lungu Puhallo. — Județulŭ, roman-istor.), de Th. Alexi. — Dorulŭ meu (poesiă), de Firuța B. Muntenescu. — Din miseriile sociale (novelă), de Paulina C. Z. Rovinarŭ. Sub pantofŭ orĭ sub papucŭ. — Strada Carmen Sylva (romanŭ), de Th. Alexi. — Ce este poesia (poesiă), de G. Simu. — Călĕtoria împrejurulŭ pămêntului în 80 de dile (piesă teatrală). — Singurătățĭ (poesiă), de Traianŭ H. Popŭ. — Diverse. — Ghicitură de șacŭ. — Glume. In textŭ se află și patru ilustrațiunĭ.

Lumina pentru toțĭ, revistă pedagogică; apare în Bucurescĭ (Calea Moșilorŭ 138) de 2 orĭ pe lună, în mărime de 24 pag. formatŭ 8°. Nr. 9 de pe Februarie conține: Către abonații noștri. — Sentințe pedagogice, de En. Bălteanŭ. — Familia și școla, de Ionŭ Rusu. — Cerșitorea, de A. Slănicenu. — Cum învață Gertruda copiii sĕi, de E. B. — Transformismulŭ, de D. Jonescu. — Studii asupra literaturei poporale, de Dobre Ștefănescu. — Unŭ sistemŭ românescŭ de învĕțămêntŭ. — La România ilustrată, de Dr. Drăgescu. — Intrunirile învĕțătorilorŭ din Ilfovŭ, de E. B. — Curierŭ literarŭ pedagogicŭ. — Schițe din istoria pedagogiei, de Ionŭ Rusu. — Unŭ luceférŭ echipsatu. — România jună din Viena. — Necrologŭ. — Literatură de spiritŭ. — Corespondență.

Scirĭ polițienescĭ.

In dilele din urmă s'a lățitŭ sgomotulŭ, că s'ar fi ivitŭ în modŭ epidemicŭ vĕrsatulŭ (bubatulŭ). Spre liniștire servescă comunicarea, că numai 2 casurĭ de adevĕratŭ vĕrsatŭ au fostŭ anunțate la poliția.

Vinerea viitóre, 18 (30) Martie, intră în vigóre noua ordine de tergu, aprobată de ministerulŭ de interne, în urma căreia toțĭ vendătorii și negustorii se facŭ atențĭ, că au se urmeze avisului organelorŭ polițienescĭ însărcinate cu esecutarea nouei ordine de tergu.

Mulțămită publică.

Subscrisulŭ, în numele comunitățiĭ bisericescĭ gr. cat. din Arcalia, aducŭ adêncă mulțămită On. Domnŭ Ioanŭ Baciu preotŭ gr. cat. în Șoimușu, pentru că nĭ-a decoratŭ biserica cu 2 icóne (de stilŭ grecescŭ) lucrare propriă a D-sale, a căror lucrare se póte compara cu a orĭ-cărui artistŭ de acestŭ felŭ.

Atâtŭ frumsețea acestora, câtŭ și prețulŭ moderatŭ, mĕ îndemnă a-lŭ recomanda din inimă publicului: și atâtŭ pentru icóne sânte, de orĭ-ce mărime, câtŭ și pentru facerea fruntarielorŭ la sântele biserică, cei, pe carĭ îi intereseză, au a se adresa la susamintitulŭ domnŭ preotŭ în Șoimușŭ (poșta-ultimă Nagy Sajo, comitatulŭ Bistrița-Năsĕudŭ).

Priméscă încă odată adeveratulŭ artistŭ mulțămita nóstră cordială, și dorindu'i succesŭ, îlŭ asigurămŭ că de noi nu va fi uitatŭ.

Arcalia, 23 Martie 1888.

Elia Iuga,
preotŭ gr.-cat. românŭ.

Deșiu, la 24 Martie n. 1888.

(Petrecerĭ poporale în favórea bisericelorŭ române de ambe confesiunĭ.)

Poporulŭ românŭ din Deșiu șĭ-a serbatŭ petrecerile sale poporale conformŭ obiceiului din anii trecuțĭ. Greco-orientalii în 17 l. c. sub conducerea d-lui Teodorŭ Hermanŭ protopresbiterulŭ, și au avutŭ, precum mĭ s'au spusŭ, venitŭ curatŭ de 34 fl. v. a. în favorulŭ bisericei lorŭ, ér greco-catolicii cu d-lŭ Ionŭ Welle protopopulŭ în frunte, în séra următóre la 18 l. c., totŭ în una și aceeașĭ localitate și asemenea în folosulŭ nou edificândei biserică gr. cat. și au avutŭ venitŭ brutto de 105 fl. 97 cr. v. a., carĭ s'au compusŭ prin:

I. Colecta din Gherla, făcută prin dlŭ Laurențiu Micheșiu docentele, dela d-nii: Georgiu Pasca profesorŭ 1 fl., Demetriu Coroianu canonicŭ 1 fl., Dr. Iuliu Simonŭ profesorŭ 1 fl., N. F. Negruțiu redactorŭ 5 fl., Dr. Ioanŭ Popŭ profesorŭ 50 cr., Mihailŭ Șerbanŭ canonicŭ 50 cr., Vasile Popŭ canonicŭ 1 fl., N. N. 50 cr., Eusebiu Cartice canonicŭ 1 fl, N. N. 1 fl., Ioanŭ Hodoreanu profesorŭ 1 fl., Stefanŭ Bilțiu prepositŭ 1 fl. Suma 14 fl. 50 cr.

II. Din locŭ dela d-nii: Ioanŭ Welle protopopŭ 2. Teodorŭ Colceriu curatorŭ primariu 1 fl., Vasilie Petrișorŭ cantorŭ 1 fl., Alexandru Welle 2 fl., Aug. Munteanu advocatŭ 2 fl., Alexandru Cherestеșiu candidatŭ de advocatură 1 fl., Domna Victoria Cheresteșu născ. Bogdanŭ 10 fl., Gabrilŭ Manu advocatŭ 2 fl., Alexandru Bogdanŭ 1 fl., Petru Mureșianu 1 fl., Pavelŭ Huza 1 fl., Dr. Teodorŭ Mihali advocatŭ 2 fl., George Gradoviciu advocatŭ 1 fl., și dela d. Iosifŭ Cservinka sergentŭ 1 fl. Suma 27 fl.; la olaltă 41 fl. 50 cr., colecte. — Au întrat în séra petrecerei la cassa 64 fl. 43 cr. Spesele fiind cam marĭ, 37 fl. 70 cr., a resultatŭ unŭ venitŭ curatŭ de 68 fl. 73 cr., care s'a adausŭ la capitalulŭ bisericescŭ, ce era la 31 Decemvre 1887 de 4456 fl. 9 cr., din care escontentându-se pretensiunea domnului advocatŭ Leszai László cu 250 fl. suma de 4.206 fl. 9 cr. s'a sporitŭ așaderă la 4270 fl. 96 cr. v. a. menitŭ pentru edificarea bisericei.

Mulțămită tuturorŭ marinimoșilorŭ contribuitorĭ, cu preferință *d-lui Negruțiu și Domnei N. Cheresteșiu;* recunoscință comitetului bisericescŭ și participanțilorŭ pentru concursulŭ lorŭ binevoitoriu.

Suntemŭ departe încă de a ne pute apuca de continuarea zidirei bisericei, ne trebue celŭ puținŭ vre-o 8 anĭ, decă vomŭ înainta așa de încetŭ în adunarea mijlócelorŭ spre acestŭ scopŭ divinŭ, și decă nu se va afla unŭ Mecenatŭ cu inimă și dare de mână. Sĕ sperămŭ în Dumnedeu, care ne póte ajuta sĕ ajungemŭ mai curendŭ la ținta doririlorŭ comune, ca adecă sĕ avemŭ biserică modernă românéscă în Deșiu.

Petru Mureșianu Sireganulu,
curatorŭ juratŭ bisericescŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Parisŭ, 28 Martie. Printr'unŭ decretŭ alŭ președintelui republicei, datŭ la sfatulŭ unanimŭ alŭ anchetei judiciare, Boulanger a fostŭ oficialŭ pensionatŭ. Acéstă mĕsură nu a provocatŭ nicĭ unŭ incidentŭ.

Bucurescĭ, 28 Martie. Ședința camerei a fostŭ furtunósă fără sĕmĕnŭ. Afară de cameră se repețiră șcenele regretabile de erĭ: mulțimea voì sĕ pĕtrundă cu puterea în sala ședințelorŭ, împușcà cu revolverele, unŭ ușierŭ a fostŭ ucisŭ, alțĭ mai mulțĭ ómenĭ au fostŭ rănițĭ. Miliția a curățitŭ loculŭ. Momentanŭ mii de ómenĭ asediară stradele. E temere că după închiderea ședinței se vorŭ continua tumultele.

ULTIME SCIRĬ.

Constantinopolŭ, 24 Martie. (Cale indirectă). Observațiunile tăcute de curendŭ Porții de către Englitera, Austria și Italia tindeau se'i recunóscă în același timpŭ legitimitatea declarațiunii de ilegalitate și a reproșa Porții, din punctulŭ de vedere alŭ curtenirei, că a tăcutŭ acésta numai cu sprijinulŭ câtor-va puterĭ, fără a consulta în modŭ oficialŭ pe celelalte puterĭ, și a atrage atențiunea Porții asupra consecințelorŭ grave ce ar pute avea orĭ-ce nouă decisiune relativă la Bulgaria, décă ar fi luată într'unŭ modŭ isolatŭ.

Tóte acestea au fostŭ împodobite de aceste trei puterĭ cu perspectiva proclamațiunii independenței Bulgariei și a turburărilorŭ în Macedonia. Pórta ar fi promisŭ, celŭ puținŭ într'unŭ modŭ tacitŭ, că va fi mai reservată în viitorŭ.

Constantinopolŭ, 25 Martie. Cu tóte desmințirile venite din St. Petersburg, scirile primite din Rusia semnaléză reluarea sĕu continuarea înarmărilorŭ.

DIVERSE.

Veniturile Papei. O fóiă din Bruxela spune, că Papa are pe anŭ cheltuelĭ de 7 milióne francĭ. Aceste cheltuelĭ sunt acoperite mai multŭ prin obolulŭ Sf. Petru. Până la 1870 acestŭ obolŭ aducea pe anŭ cam 7,100,000 francĭ: de atuncĭ acesta e singurulŭ venitŭ alŭ Papei și aduce pe anŭ celŭ puținŭ 6 milióne. La jubileulŭ papalŭ de acum episcopii au remisŭ Papei, ca donațiune estra-ordinară, suma de 32 milióne; afară d'asta s'au adunatŭ trei milióne când a pontificatŭ Papa în biserică. Decĭ tesaurulŭ papalŭ stă adĭ bine. Pentru trebuințele misiunilorŭ îi servă Papei „Opera pentru lățirea credinței," fondată la 1822 în Lyon, care până acum a adusŭ 220 milióne, ce s'au întrebuințatŭ pentru scopurĭ de misiunı. In anulŭ 1887 s'au încasatŭ pentru acéstă operă 6 milióne 648.000, relevându-se cu regretŭ, că Germania a contribuitŭ numai cu 409.000 fr. și Austria numai cu 80,000 fr. Obiectele din esposiția Vaticanului, ce au o valóre de 90 sĕu 100 milióne, nu se potŭ vinde; o parte, de valóre artistică, se va păstra în museu; restulŭ se va întrebuința pentru bisericele sĕrace și pentru misiunĭ. Din Roma se anunță că Papa a decisŭ înființarea unui museu în Vatican, sub numele „Muzeo Leonino," în care vor fi întrunite obiectele mai însemnate de artă și etnografice din expozițiunea Vaticanului.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 28 Martie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.49	Vend.	8.50
Argintŭ românescu .	„	8.44	„	8.48
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.04	„	10.05
Lire turcescĭ . . .	„	11.34	„	11.37
Imperialĭ	„	134	„	10.37
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble rusescĭ . . .	„	103.—	„	105.—
Discontulŭ	6½—8% pe anu.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 27 Martie st. n. 1888.

Renta de auru 4%	96.50
Renta de hârtiă 5%	83.40
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	149.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostu ungare (1-ma emisiune) . .	94.—
Amortisarea datoriei căi lorŭ ferate de ostu ungare (2-a emisiune) . .	123.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	109.—
Bonurĭ rurale ungare	104.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	103.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Transilvane	103 80
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Renta de hârtiă austriacă	77.65
Renta de argintŭ austriacŭ	79.60
Renta de aurŭ austriacă	109.60
Losurĭ din 1860	131.75
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	857.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	272.75
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	271.25
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	123.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.20
Galbenĭ impĕrătescĭ	5.98
Napoleon-d'orĭ	10.04
Mărcĭ 100 imp. germane	62.32
Londra 10 Livres sterlinge	126.95½

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Atuncĭ, aprópe turbatŭ de măniă, am juratŭ la icóna Maicei Precistei sĕ mĕ rĕsbunŭ de ea și sĕ ucidŭ pe toțĭ carĭ se vorŭ mai amesteca în trebile casei mele, până la diua când voiu da de unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeu, care sĕ nu se amestece de trebile altuia, ci sĕ-șĭ caute numai de ale sale. M'am mutatŭ în codru aci; mĭ-am închisŭ muierea colo în pivniță, unde stă de patru anĭ... Totŭ în pivniță am îngropatŭ pe toțĭ cei carĭ au venitŭ în casa mea și s'au amestecatŭ de trebile mele. Și pe dumneata te-așŭ fi sugrumatŭ și îngropatŭ, colo, în pivniță, de te-ai fi amestecatŭ în trebile mele, de m'ai fi întrebatŭ despre lucrurĭ ce nu te privescŭ!

Și pe când Ionŭ remăsese ca înlemnitŭ între gróza ce-i insufla gazda lui și între primejdia din care ilŭ mântuise sfatulŭ căpitanului, cărciumarulŭ merse la gura pivniței, o deschise și cu blândă vorbă striga: Vino, iubita mea, vino! Că etă eștĭ iertată!... s'au sfîrșitŭ necazurile tale și ale mele!... Sunt deslegatŭ de jurămentulŭ ce am făcutŭ la Maica Precista... Nu vei mai sta închisă în pivniță și în strențe învĕlită..... Ne întórcemŭ la Rimnicul Vălcei, în căsuța nóstră. O sĕ dau focŭ cociobei ăsteia blăstemate!

Și *arătarea* eșì din pivniță, plângênd de bucuriă. Și gazda lui Ionŭ scóse din unŭ sicrieșŭ, dela capĕtulŭ laviței, de sub unŭ clitŭ de perne și de velințe frumóse, unŭ rêndŭ de haine mândre, numai în bibilurĭ și fluturĭ de aurŭ și înțoli pe biata femeă cu ele în loculŭ sdrențelorŭ, pe când Ionŭ se depărta bucurosŭ dela acéstă casă, dabia liniștindu-șĭ inima și mereu gândindŭ cu recunoșcință la căpitanulu Glónță și la sfaturile lui cele bune.

Când Ionŭ era acum în vîrfulŭ unui dealŭ, din care se vedea în vale Rîmniculŭ Vălcei, în dĕrĕptulŭ lui dărì în flacărĭ cărciuma cea blăstemată și unŭ carŭ cu boi venindu în urma lui, încărcatŭ cu tóte ale gospodăriei și pe deasupra biata femeă din pivniță.

* *
*

Ionŭ Istețul mergea, mergea!... Inima lui nu mai bătea acum de gróză, ci de nerăbdare, că nu departe de Rîmniculŭ Vălcei se ițiea, ca prin sita cea désă, clopotnița satului sĕu.

(Va urma.)

☞ Chiar acum a eșitŭ de sub tiparŭ

CUVÊNTĂRĬ BISERICESCĬ

la tóte serbătorile de peste anŭ,

de

Ioanŭ P. Papiu.

Unŭ volumŭ de 24 cóle 8" mare. hârtiă fină.

Numele d-lui I. Papiu este multŭ mai bine cunoscutŭ clerului românŭ, decâtŭ se fiă de lipsă a mai recomanda acestŭ nou productŭ alŭ d-sale. Clerulŭ românŭ a învĕțatŭ a'i aprețui scrierile d-sale pentru însemnata lorŭ valóre literară. Noulŭ tomŭ de predicĭ întrece încă tóte volumurile de predicĭ edate până acum, prin întocmirea sa — avêndŭ o notiță istorică la fie-care serbătóre, — care arată timpulŭ introducerei, fasele prin carĭ a trecutŭ și modulŭ cum s'a stabilitŭ respectiva serbătóre.

Prețulŭ unui esemplarŭ cu porto francatŭ e **2 fl.** v. a. seu 5 francĭ — lei n. platibilĭ și în bilete de bancă orĭ marce postalĭ.

A se adresa la Editura opului

Cancelaria Negruțŭ
în Gherla — Sz.-ujvár.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Reșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédĭ.
b) " " " *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.
c) " " în *Săcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) " " la *Făgărașŭ:* 4 óre diminéța.
e) " " la *Săcele:* 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Reșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) " *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Săcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) " *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.
e) " *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

„ALBINA“,

Institutŭ de creditŭ și de economii FILIALA BRAȘOVŬ.

Scrisurĭ fonciare de 5%
ale
Institutului de creditŭ și de economii „ALBINA“ în Sibiiu.

Aceste scrisurĭ fonciare notate la bursa din Budapesta aducŭ 5% interese și oferŭ **siguranța cea mai mare,** fiindŭ ele asigurate:

1. prin hipotecă mai mare ca **întreită,** care adecă întrece siguranța pupilară usitată.

2. Prin unŭ fondŭ specialŭ de garanție prescrisŭ prin lege de **fl. 200,000** elocate în efecte publice sigure.

3. Prin tótă **cealaltă** avere a institutului.

Cuponii de interese se plătescŭ, fără de nicĭ o subtragere, la semestru, în 1 Ianuarie și 1 Iulie la cassa institutului în Sibiiu, la subscrisa filială în Brașovŭ și la „Banca comercială ungară“ în Budapesta. La cerere pe scrisurile fonciare se dau împrumuturĭ până la 90% a valorei lorŭ de cursŭ pre lângă 5½ % pe anŭ.

Scrisurile fonciare se rescumpĕră în valórea lorŭ nominală celŭ multŭ în 30 anĭ, prin tragere la sorțĭ în totŭ anulŭ. Ele se află de vêndare în cursulŭ dilei de fl. 98.50 la

Filiala din Brașovŭ
a „ALBINEI“, institutŭ de creditŭ și de economii.

Oarele de birou sutŭ începêndŭ cu 1-a Aprilie a. c. st. n. dela 8 a. m. până la 2 p. m.

FRUMOASA VILĂ

din suburbiulŭ Scheiu. Ulița Romurilorŭ. Nr. 46. casă în două despărțĕminte cu grădiniță, se vinde eftinŭ din mână liberă.

Informațiunĭ mai de aprópe se iau la proprietara casei **Charlotte de Petit**, *Strada Căldărarilorŭ Nr. 488* în curte, scara I-a, etagiulŭ I.

IOSIF GAVORA.

Pentru lucru eminentŭ și gustŭ bunu la esposițiunea regnicolară din 1885 din Budapesta, distinsu cu medalia cea mare a esposițiunii.

☞ **In Budapesta, strada Váczy Nr. 17.** ☜

Recomandŭ obiectele necesare pentru

adjustarea bisericilorŭ și capelelorŭ

cu cele ce sunt provedutŭ în abundanță pentru prețurile cele mai moderate, și lucrate câtŭ se póte mai frumosŭ, anume:

Odăjdii felon și altele, după ritulŭ gr. orientalŭ.

Prapori și stindarde pentru reuniunĭ.

Stindarde pentru pompieri, copii de scólă, reuniunĭ industriale, reuniunĭ de cântărĭ și reuniunĭ de inmormêntare.

Statue, policandre, potire și chipuri sfinte, sfeșnice pentru altariu și de pârete, candele. Iconostase, chipuri pentru fruntariu. Inmormêntarea Domnului etc. etc.

☞ **Primescŭ repararea hainelorŭ vechi precum și aurărirea și argintărirea pe lângă prețuri moderate.**

☞ **Cusăturĭ cu aurŭ, argintŭ și mătasă și haine bisericesci, cusute cu firŭ de aurŭ, argintŭ și mătasă.**

Dantale bisericescĭ. Invelitóre de prestolŭ. Mărfuri bisericescĭ. Damaste etc.

Punctualitatea mi-o potŭ adeveri prin mai multe sute de epistole de recunoscință.

Catalóge de prețurĭ la dorință trimitŭ libere de post-por 179,30—15

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU

IN BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22,

înființată cu începerea anului acestuia, provĕdută cu cele mai nouĕ mijlóce tehnice și asortată cu cele mai moderne tipurĭ,

primesce și efectuéză totŭ felulŭ de lucrărĭ tipografice, precum: **Opurĭ și broșure, statute, foi periodice, imprimate artistice** în aurŭ, argintŭ și colorĭ. **tabele, etichete** de totŭ feliulŭ și esecutate elegantŭ, și în colorĭ ș. a.

Pentru comercianțĭ: **adrese pe scrisorĭ, facture, liste cu prețurĭ curente, avisurĭ, recomandațiunĭ, cerculare** ș. a.

Programe elegante, bilete de visită, bilete de logodnă și de nuntă, după dorință și în colorĭ.

Dispunêndŭ de mașinĭ perfecționate și de isvóre eftine pentru procurarea hârtiei, stabilimentulŭ nostru tipograficŭ este în posițiune a esecuta orĭ-ce comandă în modulŭ celŭ mai esactŭ și esteticŭ precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primescŭ în biuroulŭ tipografiei Brașovŭ, piața mare Nr. 22 etagiulŭ I către stradă. **Comandele din afară** rugămŭ a le adresa la

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU, Brașovŭ.

☞ Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross,** în librăria **Nicolae Ciurcu** și **Albrecht & Zillich.**